
KULTURA BEZ BARIER

Aleksandra Potocka

Aleksandra Potocka żyła w latach 1818–1892. Wychowywała ją na dworze carskim ciotka Zofia. W 1840 r. Aleksandra poślubiła Augusta Potockiego. Para przeprowadziła się do Wilanowa, którego August był właścicielem. Rozpoczęli prace restauracyjne. W rezydencji w tym okresie rozwijało się życie kulturalne.

Aleksandra do Wilanowa sprowadziła bibliotekę odziedziczoną po swym ojcu Stanisławie Septymie (1782–1831). Poza tym wraz z mężem ufundowała w Wilanowie kościół św. Anny i oraz szpital św. Aleksandra. Współfinansowała Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności.

August zmarł w 1867 r. Po jego śmierci życie towarzyskie w Wilanowie zamarło. Aleksandra popadła w dewocję. Zleciła zamalowanie muz na ścianach południowej galerii pałacu. Spaliła też te ryciny i książki ze swej biblioteki, które wydawały jej się obsceniczne. Poświęciła się działalności dobroczynnej. W Warszawie wspierała budowę i funkcjonowanie szpitala dziecięcego przy ul. Aleksandrii (obecnie Kopernika), dawała pieniądze na utrzymanie ubogich studentów warszawskiej Szkoły Głównej, a potem Uniwersytetu. Fundowała wpisowe do szkół średnich ubogim uczniom, przekazywała ok. 2 tys. rubli rocznie na ubogie rodziny. Niemal całkowicie sfinansowała koszty budowy kościoła św. Augustyna przy ul. Dzielnej. Współfinansowała też budowę kościoła w Żarzeniu nieopodal Warszawy i warszawskie Seminarium Archidiecezjalne.